

PROP DE VOSALTRES

Malgrat la incertesa, endavant

Benvolguts diocesans:

Com que escric aquest comentari amb algunes setmanes d'antelació, m'arrisco a no encertar en la descripció de la situació social i eclesial d'aquest inici del curs 2020-2021. Vista l'experiència dels mesos anteriors, ens hem acostumat a acceptar amb una certa normalitat algunes pautes de comportament que en altres moments no es produïen: la improvisació, la imprevisió, els desmentiments, la resignació en els canvis de normes per complir o de mesures imposades, la supressió de reunions i celebracions. I el que és pitjor, la comprensió de les mitges veritats amb l'excusa de tranquil·litzar o de no esvalotar la ciutadania. Sembla que tot ho donem per bo si contribueix a pal·liar o eliminar els efectes del desafiament que està suposant la pandèmia que cau sobre nosaltres, sobre la nostra societat i sobre el món sencer.

Per això, espero i demano a Déu que no hagi de fer cap rectificació substancial d'aquestes línies que us adreço en aquests primers dies de setembre.

Primera afirmació: és evident que comença un nou curs molt atípic. Tant, que cap de nosaltres no ho havíem viscut abans. Per descomptat que ja vam acabar el curs anterior amb moltes anormalitats en tots els àmbits de la nostra vida: en els col·legis, en les associacions, en els comerços o en les empreses. Algunes anomalies s'han perllongat durant l'estiu que ara acaba, com les colònies i cam-

paments d'estiu on s'ha articulat i completat l'activitat educativa reglada; els centres de vacances que han vist disminuir les seves reserves i les empreses que han viscut situacions indesitjables com el tancament del negoci o l'acomiadament de treballadors. Sense deixar d'esmentar, a més, un sector fonamental en aquesta tasca com és el món sanitari. Malgrat tot, quanta gratitud cap a aquests professionals per part de tota la societat!

Segona afirmació: aquest nou curs influirà en l'àmbit eclesial. Potser s'alteraran les celebracions sacramentals, la formació permanent i les activitats catequètiques, l'atenció caritativa als més fràgils, les reunions de creients que escoltaven la Paraula i revisaven les seves actituds vitals, la presència en l'Eucaristia diària, les confessions, les relacions personals dins de la comunitat i en el servei exterior.

Tercera afirmació: encetem un curs amb el perill de la por permanent, de la reclusió voluntària a ca-

sa, de la indiferència cap als altres, del no voler veure els drames i tragèdies que ens envolten, de l'egoisme en les nostres percepcions i actituds, de la renúncia a col·laborar amb entitats i associacions d'ajuda, de l'individualisme insensible, de la fugida de la realitat imaginant només actuacions que ens agraden, ens interessen o ens gratifiquen.

Quarta i última afirmació: aquesta situació ens obliga a tots, i d'una manera especial els cristians, a eliminar els aspectes negatius de les constatacions anteriors. Hem de començar el curs amb esperança. No m'atreveixo a dir amb alegria, però malgrat tot el que està passant no podem caure en el descoratjament i en la paràlisi. Molta gent del nostre voltant ens necessita, espera una paraula d'optimisme i de consol. No ens hi podem negar. Ens hi juguem el futur de tots. Els cristians no podem prescindir de l'oració, de l'escolta de la Paraula, dels sagraments. Sense aquests mitjans que Déu ens ha concedit no podem afrontar el curs amb garanties d'èxit. Això significa un major i més ampli voluntariat, una preocupació i una ajuda efectiva als qui més sofreixen i no abandonar les nostres obligacions acceptades en anys anteriors en els diferents sectors pastorals en què col·laborem.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

L'IREL, institut de formació per als cristians d'avui

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL) ha preparat les assignatures, conferències i seminaris del curs 2020-2021, tenint present la possibilitat de fer-ho telemàticament i per *streaming* si les circumstàncies ho requereixen. Els estudis universitaris que s'imparteixen són el Grau i el Màster en Ciències Religioses, tots dos reconeguts civilment.

Com ja és tradició, s'ha preparat el cicle de conferències que aquesta vegada tracta sobre «La interioritat». La lliçó inaugural, a càrrec del D. Joan Viñas tindrà lloc a la UdL el 15 d'octubre a les 18.30 h. Aquest cicle comprèn sis conferències de novembre a abril.

L'IREL també ofereix la possibilitat de cursar la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica) per poder exercir de mestre i professor de religió tant a primària com a secundària.

Aquest curs també s'han programat: el Seminari de l'Àtri dels Gentils: «Europa, d'on vens? On vas?»; el curs d'Ensenyament Religios a l'Escola (ERE), les Jornades de Filosofia moderna, una jornada sobre «Església i món obrer en aquests moments de crisi», un seminari sobre franciscanisme, el curs de formació de catequistes i un curs d'agents de pastoral.

Per a més informació i inscripcions a l'IREL podeu venir a c/ Canonge Brugulat, 22 - tel. 973 281 538 - irelleida@gmail.com - www.irelleida.com.

CERCA DE VOSOTROS

A pesar de la incertidumbre, adelante

Queridos diocesanos:

Al escribir este comentario con algunas semanas de antelación, me arriesgo a no acertar en la descripción de la situación social y eclesial del inicio del curso 2020-2021. Vista la experiencia de los meses anteriores, nos hemos acostumbrado todos a aceptar con cierta normalidad algunas pautas de comportamiento que en otros momentos no se producían: la improvisación, la imprevisión, los desmentidos, la resignación en los cambios de normas a cumplir o medidas impuestas, la supresión de reuniones y celebraciones. O lo que es peor, la comprensión de las medias verdades con la excusa de tranquilizar o no alborotar a la ciudadanía. Parece que todo lo damos por bien empleado si todo ello contribuye a paliar o a eliminar los efectos del desafío que está suponiendo la pandemia que pende sobre nosotros, sobre nuestra sociedad y sobre el mundo entero.

Espero, y pido a Dios por ello, que no tenga que proceder a ninguna rectificación sustancial por estas líneas que os dirijo en estos primeros días de septiembre.

Una primera afirmación es clara: empieza un nuevo curso muy atípico. Tanto que ninguno de nosotros lo había conocido con anterioridad. Desde luego ya terminamos el curso anterior con bastantes anomalías en todos los ámbitos de nuestra vida: en los colegios, en las asociaciones, en los comercios o en las empresas. Algunas se han prolongado durante el verano que ahora termina. Las colonias y campamentos de verano donde se articulaba y completaba la actividad educativa reglada; los centros de vacaciones que han visto descender sus reservas y, como las empresas anteriores, contemplar lo indeseable como es el cierre del negocio o el despido de trabajadores. Por no mencionar un sector fundamental en esta tarea como es el mundo sanitario. A pesar de todo cuánta gratitud hacia estos profesionales por parte de toda la sociedad.

Una segunda afirmación: este nuevo curso influirà en el ámbito eclesial. Pueden verse alteradas las celebraciones sacramentales, la formación permanente y las actividades catequéticas, la atención caritativa a los más frágiles, las reuniones de creyentes que escuchaban la Palabra y revisaban sus actitudes vitales, la presencia en la Eucaristía diaria, las confesiones, las relaciones personales dentro de la comunidad y en el servicio exterior.

Tercera afirmación: un curso con el peligro del miedo permanente, de la reclusión voluntaria en casa, de la indiferencia respecto a los semejantes, de no querer ver los dramas y tragedias que nos rodean, del egoísmo en nuestras percepciones y actitudes, de la renuncia a colaborar con entidades y asociaciones de ayuda, del individualismo insensible, de una huida de la realidad imaginando sólo actuaciones que nos gustan, nos interesan o nos gratifican.

Cuarta y última afirmación: esta situación nos obliga a todos, de un modo especial a los cristianos, a eliminar los aspectos negativos de las anteriores afirmaciones. Debemos empezar el curso con esperanza. No me atrevo a decir con alegría. A pesar de todo lo que está ocurriendo no podemos caer en el desánimo y en la parálisis. Mucha gente de nuestro alrededor nos necesita, espera una palabra de optimismo y de consuelo. No podemos negarnos. Nos jugamos el futuro de todos. Los cristianos no podemos prescindir de la oración, de la escucha de la Palabra, de los sacramentos. Sin estos medios que Dios nos ha concedido no podremos afrontar el curso con garantías de éxito. Esto significa un mayor y más amplio voluntariado, una preocupación y una ayuda efectiva a los que más sufren, no abandonar nuestras obligaciones aceptadas en años anteriores en los distintos sectores pastorales en los que colaboramos.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Segona edició dels Exercicis espirituals en la Vida Quotidiana

El proper curs 2020-2021, des de l'Equip d'Espiritualitat Ignasiana de Lleida proposem novament l'experiència dels Exercicis espirituals en la Vida Quotidiana (EVQ).

L'experiència del curs passat va ser molt positiva i estem molt il·lusionats per donar-li continuïtat. Per a alguns creients potser és un bon moment per recórrer aquest camí d'aprofundiment espiritual de coneixement del misteri de Jesús i coneixement d'un mateix.

Els Exercicis espirituals de Sant Ignasi proposen unes pautes i un cert «mètode» de pregària i d'apropament a Déu que ajuden a reconèixer els moviments interns de la persona i a disposar-se per anar descobrint la veu de Déu i la seva voluntat a través de la vida.

Quan es parla d'Exercicis espirituals, normalment, ens referim als que es realitzen en recés, és a dir, en una situació de distància en relació a les ocupacions i ritmes habituals del dia a dia. El mateix sant Ignasi també preveu la possibilitat de viure aquesta experiència dins de la vida quotidiana si es donen unes condicions bàsiques com són disposar d'un espai sense interferències exteriors i un moment cada dia (una hora aproximadament) per dedicar-lo a la pregària.

Per dur a terme aquesta experiència, des de l'equip, es facilita un acompanyant amb qui trobar-se setmanalment per compartir aquells sentiments i vivències que van sorgint durant el recorregut.

Els EVQ són una oportunitat privilegiada de posar en diàleg la pregària i la vida, entre la contemplació i

l'acció, i d'aquesta manera anar descobrint aquests espais on podem reconèixer la manifestació de Déu.

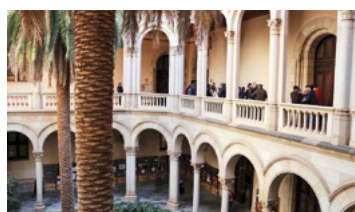
Per reforçar l'experiència, la proposta d'EVQ inclou tres recessos de cap de setmana: un al principi, un a la meitat del recorregut i un altre cap al final. El primer i el tercer tindran lloc al Casal del Col·legi Claver de Raimat i el segon es farà al Monestir de les Avellanets coincidint amb un recés que s'organitza des del Casal Lloia de Barcelona. També hi haurà una trobada d'unes dues hores, un dia a la tarda, cap a la meitat del recorregut, per reforçar el procés i complementar indicacions i pautes per al bon desenvolupament del procés. Preveiem iniciar els EVQ a principis d'octubre.

Si esteu interessats en inscriure-us o necessiteu més informació us podeu adreçar al correu electrònic espiritualitat.santignasi@gmail.com.

Equip d'Espiritualitat Ignasiana de Lleida

L'Ateneu Universitari Sant Pacià tindrà una Facultat de Litúrgia

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) comptarà a partir del curs acadèmic 2020-2021 amb un nou Institut amb rang de Facultat, que se sumarà a les ja existents de Teologia, de Filosofia i Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts cristianes. El cardenal Giuseppe Versaldi, prefecte de la Congregació per a l'Educació Catòlica, va signar el proppassat 11 de juny els decrets corresponents a la constitució canònica de l'Institut de Litúrgia «ad instar Facultatis», que que-

drà integrat en l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Els decrets, adreçats al cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona i gran canceller de l'Ateneu, inclouen el document de constitució de la nova institució

acadèmica, que té rang de Facultat, els seus Estatuts, l'elenc del seu claustre de professors i el nomenament del seu primer *preside*, el Dr. Gabriel Seguí i Trobat. La nova institució acadèmica, que farà servir les sigles ILF, donarà títols de segon cicle (Llicenciat o Màster en Litúrgia) i de tercer cicle (Doctorat en Litúrgia). L'acte de presentació de la nova institució es durà a terme el dia 9 d'octubre durant l'acte d'inauguració de curs de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Ens cal molt la llum i la força de l'Esperit Sant! Li cal a l'Església, per caminar concordant i valenta donant testimoni de l'Evangeli. I ho necessita tota la família humana, per sortir d'aquesta crisi més unida i no més dividida» (4 de juny).

@Pontifex: «No podem tolerar ni tancar els ulls davant de qualsevol tipus de racisme o d'exclusió. Al mateix temps hem de reconèixer que la violència és autodestructiva i autolesiva. Amb violència no es guanya res. Preguem per la reconciliació i per la pau» (4 de juny).

@Pontifex: «És important posar en comú les capacitats científiques, de forma transparent i desinteressada, per garantir l'accés universal a les tecnologies essencials que permetin a totes les persones, a qualsevol lloc del món, rebre atenció sanitària» (7 de juny).

@Pontifex: «Tot està relacionat: l'autèntica cura de la nostra pròpia vida i de les nostres relacions amb la natura és inseparable de la fraternitat, la justícia i la fidelitat als altres» (7 de juny).

VIDES DE SANTS (VII)

Sant Ramon Nonat

Nascut a El Portell, a la Segarra, l'any 1204. Fou un religiós i cardenal que seguí l'Orde Reial i Militar de Nostra Senyora de la Mercè de la Redempció dels Captius. Rep el nom de Nonat, *non natus* («el que no ha nascut»), perquè segons la tradició va ésser extret del cos de la seva mare, traspassada el dia anterior, amb una arma de tall. Ramon, que significa «protegit per la Divinitat», estava emparentat amb la família noble dels Cardona. Fou el mateix senyor de Cardona, Ramon Folc I, qui amb la seva espasa o daga feu néixer el nadó.

En la seva iconografia més característica el trobem alçant un ostensori amb la mà dreta i que fa referència a la comunió que va rebre miraculosament abans de morir, i una palma cenyida amb tres corones que simbolitzen la castedat, l'eloqüència i el martiri, marca dels seus patiments, símbol també atribuït a sant Pere Màrtir.

Fou beatificat per Urbà VIII a Roma el 1626. L'orde mercedari va fer construir un convent al lloc del naixement del sant, el Convent de Sant Ramon, a la Segarra.

Per les circumstàncies que es van donar en la seva naixença, sant Ramon ha esdevingut el patró de les embarassades, parteres, llevadores, i de les persones que desitgen tenir fills. La seva festivitat se celebra en poblacions com Sant Ramon, Alcarràs o Artesa de Lleida.

Josep Maria Corretger Olivart

Durant la seva joventut, Ramon va treballar com a pastor i s'encarregava de portar el seu ramat fins a una ermita on es venerava a la Mare de Déu, ja atret per aquesta devoció. Uns anys després, escoltà a Pere Nolasc que cercava gent per a formar l'Orde dels Cavallers de la Mercè amb la finalitat de rescatar cristians captius dels musulmans. Ramon demanà permís al seu pare i decidí ingressar a l'orde a l'edat de 21 anys. En una d'aquestes empreses a l'Àfrica per alliberar captius, es va bescanviar per un presoner en acabar-se la dotació econòmica i així quedessin alliberats. En quedar en llibertat, esperonà els cristians, convertí i batejà a alguns mahometans. El governador enfurit ordenà que el flagel·lessin en totes les cantonades de la ciutat i que li perforessin els llavis amb un ferro ardent. Manà posar-li un cadenat a la boca. Ramon visqué aquesta situació al llarg de vuit mesos. Fins que Pere Nolasc pogué enviar alguns membres de l'ordre per alliberar-lo. En veure que no podia quedar-se més temps per assistir els esclaus d'Àfrica, demanà a Déu que acceptés les seves llàgrimes, ja que no li havia considerat versar la seva sang per la dels altres.

Fou nomenat cardenal per Gregori IX, tot i mostrar-se indiferent. El Papa el convocà a Roma. Obeí, però només pogué arribar al castell de Cardona, al Bages, on emmalaltí de febre. Morí el 31 d'agost del 1240, a l'edat de trenta-sis anys. La tradició explica que per decidir on s'havia d'enterrar el seu cos, se'l va posar a sobre d'un ase, i aquest es va dirigir fins a El Portell, a la capella de Sant Nicolau, lloc on la bèstia va caure morta, estança on resava de petit. Allí fou sepultat, a Sant Ramon.

«L'Escorial de la Segarra»

Així és com es coneix també el Santuari de Sant Ramon Nonat, que segons documents de l'època es va inaugurar l'any 1695. Consta d'una església d'una sola nau de creuer i una cúpula. Hi ha 4 capelles a cada costat i es comuniquen interiorment formant el cos de l'església. A l'altar major hi ha un monumental retaule barroc i dins el santuari hi ha un claustre amb pati inferior format per 28 columnes. En el primer pis, sobre el claustre del pati, n'hi ha un altre amb vuit balcons uniformes de grans dimensions amb voltes de mig punt que donen també a l'interior. És una visita molt recomanable per conèixer la història de l'edifici i també de sant Ramon i les persones interessades han de contactar amb el telèfon 973 524 005.

REFLEXIONS

Entorn a un recordatori de primera comunió

Fa unes setmanes, un amic de la família em mostrà un recordatori antic de primera comunió, de sis per vuit centímetres, de fa seixanta-sis anys: era de la meua primera comunió. Estètica del moment. A l'anvers, la imatge de Jesús i Joan evangelista, recolzat en el pit del Senyor, el pa i una copa de vidre amb el vi, tot sobre una insinuada taula amb estovalles blanques. Les imatges, repentines, de faccions agradables i colors càlids, dibuixades amb traça. Darrere, al revers, un text senzill, auster però ric en informació: Record de la primera comunió del nen... alumne de l'escola Mossèn Pius Bosch, celebrada a l'església parroquial de Santa Maria del Taulat, el dia 10 de juny de 1954. Any Sant Marià. Barcelona.

Retrobar el recordatori, aturar-me una estona, refer el moment, la celebració, la nau de l'església que em semblava molt gran —ho és, però potser no tant com jo ho mesurava en aquell moment—, el senyor rector i el senyor vicari —persones properes i admirades—, el vestit d'home gran amb corbata i guants que em van comprar, la creu daurada al pit, el devocionari nacrat, la celebració familiar, la visita als familiars i amics propers, tan pròpia d'aquells temps. La doble filera de nens que entrava amb solemnitat assajada, les mans juntes davant del pit. I un record important, la catequesi —que anomenàvem catecisme—, cada diumenge a les quatre, a la nau parroquial, en grups d'una quinzena, en quatre bancs formant un quadrat. Un dels catequistes portava pantalons de golf. Jo pensava que, quan fos gran, també en portaria. Van deixar de ser moda i mai en vaig portar. Record, també, per les sessions de cinema o de teatre, a càrrec dels catequistes, quan acabava la sessió catequètica... molts records de fets, persones, entorns, sentiments i vivències.

«Aquest és el pa que ha baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,58). El primer dia que m'acostava a la taula de Jesús per rebre el pa de l'Eucaristia era un dia esperat, pensat i preparat. Han seguit moltes comunions, amb Ell sempre present disposat a entrar en la meua vida. El meu acolliment més treballat, més conscient de la necessitat que en tenim. Aquells anys eren anys grisos, però aquell dia va ser lluminós!

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1Co 5,1-8 / Sl 5 / Lc 6,6-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dimarts [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / Sl 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: 1,18-23)]. *Tortosa*: Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. *Urgell*, territori de Catalunya: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Me-

ritxell, patrona d'Andorra. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. IX), rel.

9. □ Dimecres [1Co 7,25-31 / Sl 44 / Lc 6,20-26]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ Dijous [1Co 8,1b-7.11-13 / Sl 138 / Lc 6,27-38]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beats Domènec Castellet i

Vinyals (1592-1627), d'Esparraguera, i Lluís Eixarc i Bertran (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. *Tortosa*: ■ Beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr., nat a la Jana (Maestrat).

11. ■ Divendres [1Co 9,16-19.22-27 / Sl 83 / Lc 6,39-42]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent; sant Joan Gabriel Perboyre, prev. i mr.

12. ■ Dissabte [1Co 10,14-22 / Sl 115 / Lc 6,43-49]. Santíssim Nom de Maria; Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

13. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27, 33-28,9 / Sl 102 / Rm 14,7-9 / Mt 18, 21-35]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i dr. de l'Església.

Diumenge XXIII de durant l'any (A)

COMENTARI

Tots som responsables dels nostres germans

Probablement una de les coses més difícils és la correcció fraterna: dir-li a un germà que no actua bé en algun aspecte de la seva vida. Però això és el que demana Jesús: *Si el teu germà pecca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols; ... si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més; ... si tampoc no feia cas d'ells parla'n a la comunitat reunida.* Per tant la finalitat és que el nostre germà canviï de conducta, no fer-lo quedar malament. Per això primer ha de ser de tu a tu. Si això és suficient no cal dir res més. Si no canvia és quan s'ha de cercar el testimoni d'un altre o dos més, perquè puguin corroborar el que tu dius i perquè ell vegi que realment està actuant malament. I finalment, si no en fa cas, cal anar a la comunitat reunida perquè amb la força dels germans pugui apartar-se més fàcilment del seu mal camí. No es busca cap mena de xafarderia. I és que la conducta negativa d'un membre de la comunitat afecta la credibilitat de tota la comunitat sobretot quan aquesta és poc nombrosa. Però això suposa per una banda haver-nos examinat a nosaltres mateixos no fos cas que volguéssim corregir un defecte del nostre germà quan nosaltres el tenim i molt més gros. I ho fem amb una gran senzillesa, delicadesa i humilitat.

També el profeta Ezequiel parla de corregir: *Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang.* El pecador mor per culpa seva, sens dubte, però tu també n'ets culpable. En la comunitat cristiana tots som responsables de la conducta dels nostres germans. I tot això des de l'amor: *L'únic deute vostre* —diu sant Pau— *ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima no fa cap mal als altres.* La correcció fraterna (que no és gens fàcil) només s'explica des de l'amor de qui corregeix i des de l'acollida fraterna de qui és corregit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els vostres cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres.

Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà pecca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n a la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un públicà.

Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo soc enmig d'ells.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Esto dice el Señor: «A ti, hijo de hombre, te he puesto de centinela en la casa de Israel; cuando escuches una palabra de mi boca, les advertirás de mi parte. Si yo digo al malvado: «Malvado, eres reo de muerte», pero tú no hablas para advertir al malvado que cambie de conducta, él es un malvado y morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre. Pero si tú adviertes al malvado que cambie de conducta, y no lo hace, él morirá por su culpa, pero tú habrás salvado la vida.»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Massá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,8-10)

Hermanos:

A nadie le debáis nada, más que el amor mutuo; porque el que ama ha cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no codiciarás», y cualquiera de los otros mandamientos, se resume en esto: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». El amor no hace mal a su prójimo; por eso la plenitud de la ley es el amor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano pecca contra ti, repréndelo estando los dos a solas. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otro o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un públicano.

En verdad os digo que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en los cielos, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en los cielos. Os digo, además, que, si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre que está en los cielos. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos.»